

Pro reformování stávajících postupů při stanovení svolání vojenského soudu v případě některých trestných činů v rámci Jednotného kodexu vojenské justice, úpravu procedur při stanovení konečného rozsudku a pro další účely se Senát a Sněmovna reprezentantů Spojených států amerických v Kongresu usnesly na následujícím znění zákona o reformě vojenské justice.

Zákon o reformě vojenské justice

Úvodní ustanovení

- (1) Tento zákon upravuje principy vojenské justice, jež primárně vychází z Jednotného kodexu vojenské justice (dále jen „UCMJ“), a to v kontextu závažných trestných činů spáchaných vojenskými příslušníky.
- (2) Tento zákon dále upravuje práva některých subjektů angažujících se v soudním procesu, a to primárně svolávací autority a vojenských právních zástupců.
- (3) Tento zákon se vztahuje i na spáchání závažných trestných činů při působení vojenských příslušníků na základnách, v operacích či misích v zahraničí, pokud se Spojené státy nedohodnou s hostitelskou zemí jinak.

Vymezení pojmů

- (4) Svolávací autoritou se rozumí každá osoba, která má právo nakládat s oznámenými trestnými činy, činit rozhodnutí o jejich potrestání, svolat vojenský soud, udělit svědkům imunitu a změnit či zrušit rozsudek soudu.
- (5) Obětí se rozumí každá osoba, která utrpěla přímou fyzickou, emocionální nebo finanční újmu či ztrátu v důsledku spáchání trestného činu podléhajícího UCMJ.
- (6) Vojenský právní zástupce je tímto zákonem chápán jako člen Sboru generální vojenské prokuratury, jenž je k dispozici velitelstvím primárně jako poradní autorita, má na starost předběžné slyšení a může působit jako prokurátor nebo obhájce v soudním procesu.
- (7) Vojenským příslušníkem se rozumí každá osoba, která je:
 - (a) v aktivní službě v americké armádě, vzdušných silách, námořnictvu, námořní pěchotě či pobřežní strážce;
 - (b) rezervistou ozbrojených složek, který je v aktivní službě na plný úvazek, plní aktivní službu po určité období či plní neaktivní povinnosti;
 - (c) kadetem vojenských akademií;
 - (d) členem národní gardy pouze ve chvíli, kdy je aktivován výkonným nařízením prezidenta Spojených států;

- (e) důstojníkem Národního úřadu pro oceán a atmosféru či Úřadu pro veřejné zdraví pouze ve chvíli, kdy je přidělen k vojenské jednotce či je aktivován výkonným nařízením prezidenta a
- (f) vysloužilí členové uniformovaných složek, kteří pobírají penzi.

(8) Závažné trestné činy jsou v tomto zákoně chápány jako takové činy, jejichž maximální trest činí více než jeden rok odnětí svobody, a rovněž zahrnují spiknutí za účelem spáchání těchto činů, vyžádání těchto činů nebo pokusy o spáchání těchto činů.

Modifikace pravomocí svolávací autority

(9) Rozhodnutí, zda obvinění podezřelého vojenského příslušníka ze závažného trestného činu bude postoupeno vojenskému soudu, musí učinit důstojník ozbrojených sil, který:

- (a) má hodnost O-6 či vyšší;
- (b) je dostupný pro zastávání postu prokurátora dle článku 27 UCMJ;
- (c) má značnou zkušenost se soudními procesy před obecným či zvláštním vojenským soudem a
- (d) působí mimo vojenské velení, pod které spadá obviněný či oběť.

(10) Tento důstojník musí dále rozhodnout o tom, zda případ bude projednáván, a to před obecným nebo zvláštním vojenským soudem, a postoupit danému soudu veškerá známá obvinění včetně trestných činů, které jsou méně závažné a podřadné činu hlavnímu.

(11) Vojenský soudce příslušného vojenského soudu má povinnost svolat jeho zasedání do 90 dnů od určení jeho nezbytnosti.

(12) Stanovená rozhodnutí a postoupení v článcích (9) a (10) tohoto zákona jsou závazná pro každou svolávací autoritu a nesmí být vystavena nezákonnému nebo neoprávněnému vlivu či donucení.

(13) Stanovená rozhodnutí a postoupení v článcích (9) a (10) tohoto zákona se nevztahují na trestné činy v článcích 83 až 117 a článcích 133 a 134 UCMJ.

(14) Stanovená rozhodnutí a postoupení v článcích (9) a (10) tohoto zákona se rovněž nevztahují na obvinění z trestných činů, jejichž maximálním trestem je jeden rok odnětí svobody či méně.

(15) Ministr obrany, vedoucí jednotlivých sekcí ministerstva obrany a ministr pro národní bezpečnost v případě pobřežní stráže musí provést revizi svých politik a procedur, která je nezbytná pro dosažení ustanovení tohoto zákona.

Úřady náčelníků štábů pro vojenské soudy

(16) Každý náčelník štábu jednotlivých ozbrojených složek je povinen vytvořit úřad, který bude mít pravomoc svolat obecný či zvláštní vojenský soud a určit soudce a členy příslušného soudu.

(17) Personál každého úřadu se bude skládat ze členů ozbrojených sil a civilních zaměstnanců ministerstva obrany či členů pobřežní stráže a civilních zaměstnanců ministerstva pro národní bezpečnost, kteří mohou být určeni či přiděleni tomuto úřadu příslušným náčelníkem štábu.

(18) Členové a zaměstnanci tohoto úřadu budou určeni či přiděleni do 120 dní ode dne přijetí tohoto zákona.

Velitelé jako svolávací autority

(19) Každému veliteli, který může působit jako svolávací autorita, jsou odňaty veškeré pravomoci týkající se rozhodnutí o:

- (a) vyšetřování obvinění ze závažných trestných činů;
- (b) postoupení těchto obvinění k obecnému a zvláštnímu soudu a jeho svolání a
- (c) určení vojenského soudce a dalších členů těchto soudů.

(20) Pokud důstojník kvalifikovaný dle článku (9) tohoto zákona rozhodne o nesvolání obecného či zvláštního vojenského soudu, příslušný velitel, jež může působit jako svolávací autorita, má nadále právo postoupit stanovená obvinění sumárnímu vojenskému soudu či uložit mimosoudní potrestání jako je stanoveno v článku 15 UCMJ.

(21) Každý velitel, který může působit jako svolávací autorita, nesmí zrušit rozsudek obecného či zvláštního vojenského soudu nebo změnit rozsudek na odsouzení za méně závažný čin, který je podřadný onomu původnímu.

(22) Výjimky článku (21) tohoto zákona tvoří kvalifikované trestné činy, doporučení prokurátora o snížení trestu a snížení trestu na základě předběžné dohody, u kterých velitel postupuje dle stanovených předpisů v článku 60 UCMJ.

Postavení civilních zaměstnanců

(23) Civilní zaměstnanci ministerstva obrany, ministerstva zahraničí a dalších institucí a agentur Spojených států či zaměstnanci soukromých vojenských a bezpečnostních společností poskytující své služby ozbrojeným silám či zmíněným subjektům v ozbrojených konfliktech nepodléhají v případě spáchání trestných činů během tohoto období UCMJ, nýbrž

civilnímu trestnímu právu Spojených států či hostitelské země, s výjimkou oficiálního vyhlášení války ze strany Spojených států.

Poskytování informací o civilních obětech

(24) Ministerstvo obrany má povinnost poskytnout na vyžádání výsledky vyšetřování či soudního stíhání týkající se trestných činů spáchaných na civilních obětech při zahraničních misích a operacích.

Autorizace personálu a zdrojů

(25) Ministr obrany a ministr pro národní bezpečnost v případě pobřežní stráže musí pro naplnění tohoto zákona využít personál, fondy a jiné prostředky dle dosavadních právních předpisů.

(26) Výše zmíněná ustanovení nelze vykládat jako povolení pro dodatečný personál, ubytování personálu či fondy ke splnění požadavků stanovených tímto zákonem.

Přechodná a závěrečná ustanovení

(27) Veškerá ustanovení tohoto zákona nabývají účinnosti dnem, který následuje uplynutím 180 dní od data přijetí tohoto zákona.